

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 64

Femte Session.

25de Møde.

Lorsdagen den 10de November.

(Fortf.)

Gram: Jeg kan, efter hvad der allerede er udtalt navnlig af det ærede Medlem for Maribo Amt (Monrad), fatte mig i al Korthed. Det gjør mig ondt, at jeg ikke var tilstede tidligere; thi de fleste af de Indvendinger, han har gjort imod Forslaget, havde jeg ogsaa tænkt at gjøre, og jeg havde derfor ogsaa forlangt Ordet tidligere, men var et Døgn borte, da jeg var af den Formening, at der var et Ophold her i Salen. Jeg maa ogsaa paa den anden Side sige, at det gjør mig ondt, at hvergang min ærede Ven, Forslagsstilleren, kommer med et Forslag her, er jeg i den ubehagelige Nødvendighed at være hans Modstander. Det gjør mig virkelig ondt, fordi vi altid have mødtes ligesom vor tidligste Ungdom med det største Venstreb; men derfor troer jeg ogsaa, at jeg med desto større Frihed tør udtale mig imod hans Forslag. Jeg kan ogsaa tale imod Sagen med desto større Frihed, naagtet jeg er Præst, da den ikke griber væsentligt ind i min Virksomhed eller i den Stilling, hvort jeg staaer, eller i mine økonomiske Forhold; thi i Kjøbenhavn er jo, som vistnok Enhver bekendt, Sognebaandet saaledes løst, at Ingen med Grund kan ønske og forlange mere, end hvad der nu finder Sted. (Stemmer: Jo!) Ikke stort mere! (Stemmer: Jo!) Ja, Enhver kan have sin Mening! Jeg vil nu rette en Forespørgsel til den ærede Forslagsstiller. Jeg kan indrømme, at den første Sætning i § 1 i hans Lovforslag, som siger: Enhver lutherisk Christen har for Fremtiden her i Landet Lov til at lade Daab og Confirmation foretage hos enhverfømhelst lu-

therisk Præst, som han ønsker dertil, er meget tiltalende, og har, om jeg saa maa sige, noget Tillokkende; men jeg vil spørge den ærede Forslagsstiller, om han ved dette Lovforslag tillige har tilstillet at bevirke det, som nødvendigt staaer i Forbindelse dermed, for at bringe os til den Stilling, som han omtaler her i sit Lovforslag. Jeg vil spørge ham om, hvorledes han vil ordne alle de Forhold, baade i kirkelig og økonomisk Henseende, som staae i Forbindelse dermed, forat han dog kunde bringe Loven saaledes igjennem, at den kunde kaldes en retfærdig Lov, der ikke griber ind i nogen Mand's Rettighed. Kan han bringe det saavidt, skal jeg med Glæde stemme derfor; men saalænge det saaledes staaer som en ubestemt Tanke, som et Duffe, saaledes som der blev sagt af det ærede Medlem fra Maribo, saavidt jeg erindrer, uden nogen videre Bestemmelse om, hvorledes Forholdene skulle ordnes, saa kan jeg aldrig gaae ind derpaa; og jeg maa her vende tilbage til, hvad jeg meer end een Gang har udtalt her i Salen, at jeg med den største Beklagelse har hørt, at Regjeringen ikke vil tage Initiativet til at opfylde den §, som endnu staaer i vor Grundlov, og som jeg haaber fremdeles skal staae der, den § nemlig, at Kirkens Forsatning skal ordnes ved Lov. Denne § bør og kan gjenføres, saasnart kun Regjeringen vil tage Initiativet dertil; men det er beklageligt, at man har udeladt de 5000 Rbd., som tidligere i den Henseende stode opførte i Finantsloven, der dog kunde have fremkaldt en Forsamling, som paa en eller anden Maade kunde have afgivet saadanne Forarbejder, som muligen dog kunde lede til et gunstigt Resultat, hvorved alle Forhold kunde være blevne ordnede, idetmindste